Momoţi,

Scrisoarea de la 5 am primit-o în 7. Te rog să-mi spui dacă primeşti regulat scrisorile mele, căci şi mie îmi vine ideea să le numerotez ca vestita femee din romanul francez. În scrisoarea de ieri, preocupat de gelozie, am uitat să-ţi zic că tu eşti Momoţi a mea - numai a mea, că eşti gingaşă ca un crin şi albă ca şi el, dar nu aşa de cuminte.

Titus îmi propune să-mi editez versurile şi am şi luat de la el volumul 1870-71 din "Convorbiri" unde stau "Venere şi Madonă" şi "Epigonii". Vai Muţi, ce greşeli de ritm şi rimă, câte nonsensuri, ce cuvinte stranii! E oare cu putinţă a le mai corija, a face ceva din ele? Mai nu cred, dar în sfârşit să cercăm.

De-ai fi aici te-aş pupa! Dar aşa să pup în vânt? Căci tu eşti începutul şi sfârşitul vieţii mele, cu tine se-ncepe şi se-nchee gândul meu, al

lui
Emin